perast poole hää pitelda oles, omist nofilaste õmeşa ja kaşjaşt. — Om Seta oma naişega kohegi fõitnu, fis ei ütsen ta ealgi naişe kõrvas enge naine ütsüp kui mõni paron perä pääst, ja meer om ede pool untsorin. Loomu poolşt omma nema löökke ja lahke wõõraste warta, ninn armastava laulmişt ja laulva esi ka, egaşt eloşaişaşşt kõige fnyutşit lugusid, enämbüsi naisterahwa, kuna mehe häämeelega päält kullava. Ema kõige fnremb mure om: Tütar piap „laulda" ja „karada" mõistma. Eki näutüşer ütş fündinn lugu, mida mulle ütş Eeşlane jutustap, ker şäst üten Seta külan, (Roadwan, Setfori liginal) elap.

„Ütel kommongut lättşi ma „külа tore mann, ja jõ uşe tadan kunli ma toreşt fnust fopsnat, aijatamişt, ikmişt ja nuutkmişt. Waketle pääl kunli ma erna fõnutamişt, omale 17 ne aastaşe tütrele: „„Kleida jalga, pane jalga! nüi! nüi! Ker şa ilma tios jääst? Koker ma şu pane, ku şa karata ei laulda ei mõista.""

Tütar pidi erna perrä torşakeste tore pitse tanşu tşõkatama, ninn pool istuşe heliga ema fõnn, laulaga tadan tinişmä, ja wõişi kargama ja laulma opma." —

Jõldisene wanaşt uşuşt.

Wosşfelinna vallan, Volokeşe külain ollewa wanaşt waega kuşja kajuşe, ker üte trüşega tapli, ninn kõrmşete tõine tõişt wannewa. Üte kõrmşe rannuki, ja reitşe taplemişe perrä tulli wana kuri kõige kurentsale karuşele Kõõrna soonele perra, lei rand kangu tälle jälä jõşe, ninn läts kõige ga minemä. Kagaşt ei kui gi kangel, üte lombi lätsken, pand ta. Kõõnaşeşe kadaja puhma ala maha ja üteł: „Ole şa feeni jün, kooni ma lombişt lää jõe!"

Ent pelle aja şees olli üts muşt koja pini, nelä filmägä şirrä tulnu, ninn Kõõnat kaudma noasu. Wanaduri nägi ek pini man om, pöälegi nela filmäline, fis er julga ta mitte mannu minnä, enge läts omma teed. Õõşe kajuşe tulluna pini kaukmişt kaema, ja lõuşewa şäst Kõõnat kadaja puhma alt reitşt jälaga maan olewat. Kui noa temä jälga kaiva, olli şäst kolm şõ-gaiat kangu kaewa şees, mille ormi mehedeşşe ele otşani jälä pääle jäiwä. —

Wana kuri pelgawat nelafilmalişt pinni, şşt şee nägewat teda egal paigan ja egal ajal. —

32 ne = Korjandus.

Wosşfelinnas, P. Sandra.

1896, 26 Mail.

Saatnud P. Sandra.

(Astşnişeşt.)

I. Wanad sõnad.

33 X Saadud 18 20/VI 96.

1, Kaos kuningal kõuon, eka sandid kott, — üts şuun kaik mõlembit. —

2, Kõõlekandja kämmäj' kunagi leibä şõnä-wiega.

3, Ega uni umma jätäij'.

4, Şarem ütş maja tungeldeki pääle teta, kui palja platşi pääle. —

5, Şüõmier ei kanna kunagi tühja kõtu.

6, Şüki kott şait tärbüşik, taüs leeme şerbjal.

7, Jega şummal latşi, şis jõga da laste jao.

II. Wana uşk.

1, Şuledakjo man om şeda waja tähele panda: kellele tuli tadan rehitaller, şee om maşa palama pandja, eka tule kakjo man şüüdlane.

2, Latşe wadeit olgu puhta jalä, ninn käügä ja şaape, şis kaşu inemine iluşa palgega, ja naadar puhaşt ja õigleşt teed käünma.

3, Kui Kõõwa pilli löõwä, üttleva mõne: „Şaiwan engli laulva" (şeşt olen ja küşitanud) Ent mõne üttleva: „Kui kuua Kõõwa pilli löõp: şaat kolma jüttu kuulda, kui hää Kõõwa: şaat kõõd jüttu kuulma, eşi kuulşş.

4, a, Pini-tõbeşt.

Pini-tõbi om nii fugune: Inemiše lats jääb peraapoolt peeniseşşe kui pini, ja jääb tuhande (nimeste) kottalt kogoni kängu, nii et jalaseşe waidab jääwa, kui Karmipun tşängu, ninn ka nääşt jääb lats wanaş, kui mõni wanainemine. Siõma on rohoş ärtşmine:

Kui leiba küşetaş, pane kõige peräsnane, mõhe küleşt kaapitu kudeleene aka ette ninn wõta pääle küşetüld rällä, ninn pane leewä mõhe ala; pääle kutşu kolm nelapääwa õdangut, kolm kõrd pinni üle, — şis kaowat latşemant pini tõbi kogoni õra, mis egal wanembal eaşe, ja wäna kanda olenat, fşk lats nuutkwat ja wangwat maaten, kui kunagi pini. (See olewat kõige şelgemb tunde-märk pini tõbeşt.)

Ka arwatwat pini-haigega wihtmine, mida midägi ja erme pruugitas. —

5, b, Soe-tõbeşt.

Soe-tõbi om nii fugune: Lats ei şoa mitte rinda (nisşe) siuwa, (täll omma şoe kõrva kurgun) ja ta waeşeşene hakiwat rinda, kui şuşi lambit, ninn ei şaawat mitte şuuke wõtta, şiinä om rohoş ärtşmine:

Kolm nelapääwa õdangut kaba kuiwatu erna wõhi rõõwa naişe